

Les tensions a l'espai de l'antiga Convergència l'aboquen a l'escissió

L'activació de la Crida de Puigdemont com a partit, la inquietud dels alcaldes, els pressupostos de l'Estat i les tensions internes al Parlament pels diputats processats centren la reunió extraordinària de la cúpula del PDECat

David Bonvehí, en la seva intervenció a l'assemblea del PDECat | Adrià Costa

Dues frases pronunciades entre bambolines durant la campanya electoral de Junts per Catalunya (JxCat) prenen rellevància deu mesos després. Serveixen per retratar en quin punt es troba l'espai anteriorment agrupat a l'entorn de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) i que ara acumula múltiples actors i estratègies. La primera, expressada per un dirigent governamental implicat en l'estratègia electoral, era diàfana: "Nosaltres tenim l'Elsa [Artadi], ells tenen la Marta [Pascal]. Ja veurem qui guanya". La segona, verbalitzada per un responsable del PDECat membre de l'equip de campanya, també mirava cap al futur: "ERC ha fet el gir estratègic, nosaltres ho fem tot a Carles Puigdemont. A curt termini ens pot fer guanyar les eleccions, però és imprevisible a llarg termini".

Les dues sentències són reveladores perquè contenen els elements que han marcat, els últims mesos, les relacions entre el PDECat i JxCat, una candidatura electoral que va derivar en grup parlamentari i que és també la llavor sobre la qual Puigdemont aspira a edificar la Crida Nacional per la República (<https://www.naciodigital.cat/noticia/159464/puigdemont/insta/sobiranisme/convergir/nou/espai/politic/al/marge/pdecate>). Les relacions no han estat sempre senzilles -ni forçar la màquina per investir

el president a l'exili comptava amb el vist-i-plau unànim de la cúpula del partit, ni la delegació de vot que ha derivat en pèrdua de la majoria independentista al Parlament (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164578/divorci/entre/jxcat/erc/incapacita/majoria/independentista>) ha estat exempta de polèmica-, i la posada en marxa de la Crida ho ha acabat d'enterbolir tot. "Han intentat liquidar el PDECat, absorbir-lo, dissoldre'l" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163734/pdecata/descarta/dissoldre/dins/crida/puigdemont>). No se'n sortiran per l'estructura territorial i d'alcaldes que tenim", recalca un alt dirigent de la formació consultat per **NacióDigital**.

"Han intentat liquidar el PDECat, absorbir-lo, dissoldre'l. No se'n sortiran per l'estructura territorial i d'alcaldes que tenim", es queixa un membre de la direcció

L'executiva de la formació nacionalista, que fa tres mesos va celebrar un congrés en el qual es va alinear amb l'estratègia de Puigdemont, es reuneix aquest divendres per fer un "debat de fons" al marge de l'actualitat. En essència, com assegura un dels implicats, es tracta de fer-se una sèrie de preguntes: "Què vol el president a l'exili, què serà la Crida, què volen a Lledoners, què vol JxCat i què vol el PDECat".

El partit ja ha decidit que no es dissoldrà dins del moviment de Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163734/pdecata/descarta/dissoldre/dins/crida/puigdemont>), de manera que un dels escenaris que pren força -així ho indiquen cinc dirigents d'alt rang consultats- és el d'una "escissió" dins del que abans s'aglutinava a l'entorn de l'antiga Convergència. La Crida ja ha activat els mecanismes per convertir-se en partit (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163681/crida/es/fundara/27-o/activa/mecanismes/ser/partit/politic>), tot i que Puigdemont, en converses amb dirigents del PDECat i destacats representants dels alcaldes, sempre els havia promès que no ho seria i que seria "un segell" que permetés aglutinar partits i entitats.

Estructura territorial

Al moviment-partit de Puigdemont, ja registrat al Ministeri de l'Interior per Ferran Mascarell, Gemma Geis i Antoni Morral, s'hi han apuntat unes 5.000 persones, que podran participar de la seva fundació el 27 d'octubre al Pavelló Nou Congost de Manresa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/163681/crida/es/fundara/27-o/activa/mecanismes/ser/partit/politic>), prop de la presó de Lledoners. Les queixes al PDECat arriben especialment perquè la informació directa els és traslladada "amb comptagotes", i sovint és "contradictòria". "Està bé tenir idees i vocació transversal, però sense l'estructura territorial no hi ha manera que una plataforma electoral de vocació hegemònica se'n surti", assenyalen a la sala de màquines del partit. "Nosaltres hem fet un gir [respecte del congrés], s'ha acabat dir que sí a tot", sosté un dirigent consultat.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=8YQg_B-GEyg

Aquest gir arriba, en bona part, perquè els alcaldes, amb un important pes en l'espai neoconvergent, i els candidats de ciutats petites o mitjans -és on l'antiga Convergència acumula més poder territorial- han demanat "marcar distàncies" amb la Crida, perquè és un projecte pensat en clau estrictament nacional i que pot "desvirtuar" el marc en el qual es desenvolupen les eleccions municipals. "Què ens diuen? Que tenen molts votants que no són independentistes, i que no es pot jugar tot a una carta", manté un responsable municipal del PDECat, en referència

als alcaldes.

"No es poden guanyar unes eleccions apel·lant només al 50% de l'electorat", afegeix un estratègia nacionalista, que afegeix: "No hi ha cap dubte que, almenys fins al desembre, la Crida i nosaltres serem dos partits". L'entorn més proper a l'antiga coordinadora general, Marta Pascal, es mostra convençut -sempre en privat- que l'escenari més probable és el de l'escissió de l'espai postconvergent.

Entre Torra i Sánchez

El president de la Generalitat, Quim Torra, és un dels màxims impulsors de la Crida al costat de Puigdemont i de Jordi Sánchez, president del grup parlamentari de JxCat i el pilar a l'entorn del qual uns quants diputats erigeixen la plataforma Junts per la República. Torra ha participat en consells nacionals del PDECat, però en el seu entorn immediat -que va des d'Elsa Artadi, consellera de la Presidència, fins a alts càrrecs de Palau que ja tenien despatx amb Artur Mas i el president a l'exili- no hi ha cap alt dirigent del partit.

Dimecres de la setmana passada es va reunir amb David Bonvehí i Míriam Nogueras, els dos màxims responsables de l'antiga Convergència, i els va informar de l'ultimàtum que havia pronunciat un dia abans en referència a Pedro Sánchez (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164047&passaact=795f5bf763b52e0f667f8cfd6c7ce8a6&renovaportada=1>) i una hipotètica oferta sobre un referèndum pactat.

"Sánchez ha de ser honest amb Catalunya i presentar una proposta concreta (presos i solució política). Si no canvia res, jo no veig possible que el @Pdemocratacat (https://twitter.com/Pdemocratacat?ref_src=twsrc%5Etfw) pugui votar a favor dels pressupostos"

Aquí la nota [pic.twitter.com/LJ5rZtBPIW](https://t.co/LJ5rZtBPIW) (<https://t.co/LJ5rZtBPIW>) <https://t.co/q1lz8HjcWY> (<https://t.co/q1lz8HjcWY>) ?

? Ferran Bel i Accensi ? (@Ferran_Bel) 11 d'octubre de 2018
(https://twitter.com/Ferran_Bel/status/1050369906192130050?ref_src=twsrc%5Etfw)

Totes les ànimes que integren l'espai nacionalista mantenen discrepàncies sobre quina ha de ser la manera d'abordar el diàleg amb Madrid. Hi ha dirigents de JxCat -Josep Costa, Francesc de Dalmau, els dos propers a Torra i a Puigdemont- que aposten per la confrontació; d'altres que abonen el diàleg amb Madrid i fan equilibris -Artadi, que aquest dijous es va tornar a reunir amb la vicepresidenta Carmen Calvo (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162867/artadi/assumeix/interlocucio/amb/madrid/ordre/puigdemont>) -; i, per contra, dins del PDECat hi ha un esperit més possibilista -sobretot al grup parlamentari de Madrid, amb les excepcions de Nogueras i Lourdes Ciuró- que aposta per esgotar les vies de diàleg amb el PSOE.

Els pressupostos generals de l'Estat són la primera prova palpable de qui guanyarà aquest pols, i no tothom pensa el mateix (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164701/guirigall/al/pdecat/pragmatisme/erc/via/moncloa/pressupost/sense/trucar/fiscalia>). Hi ha sectors del partit, per exemple, que veuen possible arribar a negociar una "amnistia" als processats, però Puigdemont i Torra aposten clarament per fixar terminis a Sánchez i obligar-lo a posar damunt la taula una oferta si no vol perdre el càrrec.

En tot cas, però, es fa complicat que el PDECat aprovi acríticament els comptes si no hi ha cap gest concret envers els represaliats. Els més optimistes assenyalen que la Fiscalia General de l'Estat pot canviar les acusacions "durant el judici", digui el que digui l'escrit de processament, però la visió majoritària és que hi haurà condemna, i que serà "dura".

La defensa dels encausats serà política, com ja han demostrat Josep Rull i Jordi Turull davant del jutge Llarena

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/164674/audio/rull/llarena/soc/aqui/perque/sobiranistes/vam/guanyar/eleccions>) , i el desenllaç del judici serà, probablement, el desenllaç de la legislatura. Si no s'ha apostat per anar a eleccions anticipades després de la trencadissa entre JxCat i ERC (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164267/govern/es/conjura/evitar/eleccions/anticipades>) al Parlament és també, com indica un alt càrrec del PDECat, perquè "l'espai de la Crida encara no està consolidat". ERC, per ara, lidera les enquestes, com ja ho feia abans del 21-D.

La partida de Barcelona

La Crida, que encara ha de decidir si tindrà presència pròpia a tots els municipis de Catalunya en les municipals, sí que és un actor implicat en la cursa barcelonina. El nom favorit de l'entorn de Puigdemont a principis d'agost era el de Ferran Mascarell, però qui puja amb força ara és del de Joaquim Forn

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/164710/pdecat/promou/forn/alcaldable/davant/dubtes/puigdemont>) , exconseller d'Interior empresonat a Lledoners i a qui Xavier Trias ja va ungir com a successor. Forn, que s'havia allunyat de la política activa per intentar sortir de la presó, ha canviat d'opinió i compta amb el vist-i-plau del grup municipal del PDECat -en contra de l'opció Mascarell i de Jordi Graupera- per ser el candidat. La cap de llista escollida en primàries, Neus Munté, tampoc tindria problemes per fer un pas al costat en aquest escenari.

El grup municipal del PDECat prefereix l'opció de Joaquim Forn com a candidat que no pas que sigui Ferran Mascarell qui lideri una llista transversal

Lluny queda, en tot cas, l'escenari de les eleccions municipals de fan tan sols quatre anys, quan sota les sigles de CiU es van presentar més de nou-centes candidatures sota les mateixes sigles. El trencament de la federació, sumat a la refundació de Convergència i les mutacions que ha anat patint a cada convocatòria electoral, amenacen de dividir un espai antigament hegemònic que ara es troba frec a frec amb ERC. Un partit oposat a l'estratègia retòricament frontista de bona part de JxCat

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/163377/erc/aposta/referendum/verificable/crida/forçar/estat/negociar-lo>) però que, paradoxalment, troba elogis entre dirigents del PDECat. "A mig termini, el seu camí és el bo", admeten. Però es fa difícil defensar-ho diàfanament perquè no és el que defensa - en públic- Puigdemont.